

پزشکیان: ایران و روسیه قرار نیست تسلیم خواسته های زیاده خواهان شوند

رئیس جمهور گفت: توافقنامه راهبردی ایران و روسیه نشان می‌دهد دو کشور قرار نیست تسلیم خواسته‌های زیاده‌خواهان شوند.

رئیس جمهور گفت: توافقنامه راهبردی ایران و روسیه نشان می‌دهد دو کشور قرار نیست تسلیم خواسته های زیاده خواهان شوند.

به گزارش خبرگزاری مهر، مسعود پزشکیان در جریان سفر به روسیه در گفتگویی با شبکه ۱ تلویزیون روسیه به تشریح اهمیت امضای توافقنامه جامع راهبردی میان دو کشور و برنامه های ایران و روسیه برای تعمیق و گسترش همکاری های فیما بین پرداخت.

متن کامل این گفتگو به شرح زیر است:

خبرنگار: جناب آقای رئیس جمهور خیلی ممنون از اینکه فرصت را در اختیار ما قرار دادید. در ابتدا مایلم از شما بپرسم که چه چیزی در مسکو بیشتر از همه برای شما جالب توجه بود؟

پزشکیان: ما معمولاً سوار خودرو می شویم و از هواپیما مستقیم به هتل و محل های در نظر گرفته شده برای دیدارها و برنامه ها می رویم؛ این روندی است که به آن عادت کرده ایم، ولی در سفر به مسکو آنچه که برای ما مهم بود، توافقی است که امضا شد و طبیعتاً این برای ما دستاورد خوبی بود.

می دانیم که بسیاری از کشورها سیاست های خصمانه ای علیه ما دارند. در این قرارداد آیا چیز دیگری به ویژه در بخش اقتصادی فراتر از چیزهایی که به آنها اشاره شده و شما بخواهید آن را بیشتر برجسته کنید، وجود داشت؟

ما در سه زمینه این توافق را با هم دیگر امضا کردیم. این توافق ۴۷ بند داشت، ۱۲ و ۱۳ بند اول درباره بحث های امنیتی و سیاسی بود، در همه قسمت هایی که باید با هم تعامل کنیم، چه امنیت بین دو کشور و چه امنیت منطقه و چه همسایگان و چه مداخلات در ایجاد صلح و امنیت در منطقه ما؛ در این زمینه ها می توانیم با هم تعامل کنیم. از بند ۱۹ به بعد تا ۴۰ بحث های اقتصادی و توسعه همکاری ها در عرصه های ریلی، راه، تجاری، انرژی، برق و کارهایی است که می توانیم در این رابطه با هم داشته باشیم و در جمع بندی نحوه پیگیری تعهدات مطرح شده است.

ما باید این تعاملات را که در همه زمینه ها از جمله فرهنگی، سیاسی، امنیتی، علمی و اقتصادی تنظیم شده است، با هم اجرا کنیم.

با توجه به برخی ادعاها مبنی بر احتمال اقدام نظامی آمریکا یا اسرائیل علیه ایران، آیا یک فرم همکاری و دفاع مشترک میان ایران و روسیه شکل گرفته است؟

مطابق مفاد توافق، بنابر این است که در صورت حمله کشوری دیگر به ایران یا روسیه، ما متعهد شده ایم به هیچ وجه با آنها همکاری نکنیم و اجازه ندهیم این اتفاق بیفتد. در کلان این همکاری بین ما و فدراسیون روسیه وجود دارد و جزئیات آن را روندها و توافقات بعدی مشخص خواهد کرد. در کلیت بندهایی در جهت توافقاتی که باید با هم داشته باشیم آمده، اما منجر به این شده است که بعداً دو کشور بتوانند با هم برنامه اجرایی داشته باشند.

پس در آینده مذاکراتی در حوزه امنیتی خواهید داشت؟

حتماً. در تمام زمینه هایی که گفتیم توافقاتی شکل گرفته که نیاز به کارهای بعدی دارد تا تبدیل به عملیات اجرایی شود.

در شرایطی که غربی ها، به ویژه آمریکا، در کنار اعمال تروریسم اقتصادی علیه ایران، اقدام به ترور شخصیت های برجسته ای همچون ژنرال سلیمانی می کنند یا مهمان خارجی شما را در حالی که به صورت رسمی به کشور شما سفر کرده بود، ترور می کنند، جامعه جهانی نه تنها این اقدامات را محکوم نکرده، بلکه بالعکس به ایران اتهام حمایت از تروریسم می زند، آن هم به

کشوری که به صورت مستمر در حال همکاری با جامعه بین الملل است و بارها و صراحتاً اعلام کرده که هرگز به دنبال سلاح هسته ای نیست. چرا جمهوری اسلامی ایران تا این حد خویشتنداری کرده و صراحتاً پاسخ این اتهامات را نمی دهد؟

آنچه مشخص است، این است که روندی که اینها دارند، چه رژیم صهیونیستی در غزه و چه آمریکایی ها و همین رژیم صهیونیستی در کشور ما و عراق، فرماندهان و دانشمندان ما را با این بهانه ترور می کردند که اینها کارهای تروریستی می کنند و یا آمده اند در منطقه نا امنی ایجاد کنند! الان این روندی که رژیم صهیونیستی از ۱۵ ماه پیش در غزه و لبنان و سوریه انجام داده، تصویرش را نگاه کنید؛ هیچ قاعده و قانون بین المللی را مراعات نکرده است. راحت ترور و بمباران می کند و آمریکا و اروپا هم محکم از آن دفاع می کنند.

در هیچ چارچوب و قانون بین المللی، به هیچ کشوری اجازه نداده اند که حتی در جنگ، آدم های بی گناه را بمباران و قتل عام کنند، اما صهیونیست ها به راحتی این کار را می کنند و کسانی که مدعی حقوق بشر هستند و ادعا می کنند که چارچوب های بین المللی را پیگیری می کنند و طرفدار دموکراسی و قانون هستند، نشان داده اند که ضد آن ادعاهایشان هستند. گفتن که ملاک نیست، آنچه که در مقابل دیدگان دنیا در غزه شکل گرفت، نسل کشی بود و کار به جایی رسید که دادگاه لاهه اینها را محکوم و فرماندهانش را تحت تعقیب قرار داد، اما آمریکا و اروپایی ها نه تنها از رژیم صهیونیستی و جنایاتش دفاع می کنند، بلکه او را مجهز و مسلح و پشتیبانی می کنند که به این جنایت ها ادامه دهد، بعد وقتی در کرسی سازمان ملل و سازمان های دیگر می نشینند، دم از دموکراسی و حقوق بشر و صلح می زنند!

اینها مستندی نشان دهند که ایرانیان در جایی آغازگر جنگی بودند! نشان دهند که ایرانیان در ترورها در کشورهای دیگر دخیل بودند! ترورها نشان می دهند که عوامل ترور، یا خودشان هستند، یا داعشی که اینها تربیت کرده اند، ولی خب، رسانه ها را در دست دارند و برخی سازمان های بین المللی را با پول و ارباب و تحریم ها وادار می کنند آنچه را که اینها می گویند، تصویب و اجرا کنند.

الان تلاش می کنند به دنیا اعلام کنند که ایران به دنبال بمب هسته ای است، در حالی که هم نظر رهبر معظم انقلاب و هم سیاست ها و باورها و اعتقادات ما بر این مبنا است که به دنبال سلاح هسته ای نیستیم، نبودیم و نخواهیم بود. به زور می گویند شما به دنبال آن هستید که سلاح هسته ای تولید کنید و می خواهند ایران هراسی ایجاد کنند.

وقتی در رقابت های انتخاباتی بودیم، شعار و حرفم این بود که قرار است در کشور یک هم زبانی و وحدت و انسجام ایجاد کنیم و با همسایگان هم دوستی و رفاقت کنیم، در همان اولین روز آغاز به کار بنده، مهمان ما را در تهران ترور کردند. بر اساس کدام قانون بین المللی حق این کار را داشتند؟ این در حالی بود که آمریکا و اروپا از اینها دفاع می کردند!

در غزه مردم بی گناه، آب و نان و غذا نداشتند و اجازه کمک رسانی داده نمی شد، آمریکا و اروپا فقط نگاه می کردند. این برای من مفهوم نیست، اینها چگونه می توانند به ذهنیت دنیا و مخاطبین این طور تلقین کنند، که ایران باعث نا آرامی و رژیم صهیونیستی باعث امنیت است؟ رژیم صهیونیستی برای امنیت، زن و بچه ها را می کشد و نزدیک به ۱۴ هزار کودک و محصل دبستانی را در بمباران ها به قتل رسانده است! این حقوق بشر و مردانگی و جنگ است؟ اگر شما مرد هستید، با آنها که اسلحه دارند، بجنگید، با زن و بچه و بیماران در بیمارستان چه کار دارید! چرا جلوی رساندن آب و غذا به آنها که اسیر و گرفتار هستند، گرفته اید؟

آنچه که ما امروز با کشور روسیه امضا کرده ایم بر این مبناست که تنها ما این طور نیستیم، از روسیه هم چهره دیگری نشان می دهند، چون رسانه ها را در اختیار دارند و قدرت پولی و بانکی و بین المللی را مدیریت می کنند، تا حدودی می توانند فشارها را اعمال کنند و ذهنیت ها را تغییر دهند.

اگر ما با هم باشیم و همه کشورهایمان که آزادی و استقلال را می پذیرند، کنار هم فرار گیرند، تمامیت خواهی و یکجانبه گرایی آنها از بین خواهد رفت.

سردمداران اسرائیل علاوه بر اینکه بارها مردم ایران را مخاطب قرار داده و از آنها می خواهند بر علیه کشور خود اقدام کنند، همواره تلاش دارند که ایران را به عنوان یک کشور ضد یهودی معرفی کنند. این در حالی است که در تاریخ چند هزارساله ملت های منطقه، این ایران بود که یهودی ها را نجات داد. اکنون نیز یهودیان زیادی در ایران در حال زندگی هستند، در پارلمان ایران نماینده دارند و در کنسپه های خود آزادانه عبادت می کنند. نظر شما در این رابطه چیست ؟

شما این حرف ها را باور می کنید؟ شعاری که من در دنیا داده ام این است که ما ضد هیچ کس نیستیم. ما با ظلم و جنایت مخالفیم و با کسانی که زور دارند و زور می گویند و منابع و امکانات و ثروت های کشورهای فقیر را غارت می کنند، مخالفیم.

از نظر اعتقادی معتقدیم تمام ادیان الهی از طرف خدا آمده و قابل احترام هستند. ما همانگونه که به پیامبر خودمان اعتقاد داریم، به حضرت موسی (ع) و حضرت مسیح (ع) هم اعتقاد داریم، مگر می توانیم یهودستیز باشیم؟ برای اینکه پیامبر آنها حضرت موسی است. مگر می توانیم با مسیحیت در ستیز باشیم، در حالی که حضرت مسیح را پیامبر خدا و راهش را راه خدایی می دانیم؟

دعوا سر مسائل دنیا است، دعوایی در میان ادیان وجود ندارد. همه ادیان می گویند در برابر ظلم سر خم نکنید، اسیر قدرت ها و زور و ریا و نیرنگ و دروغ نشوید، هر دینی به زبانی این را می گوید، اما همه یک حرف می زنند؛ عدالت، انصاف، حق، جز این چیزی در ادیان نیست و اینکه دعوا نکنند و با همدیگر با انصاف و مهربانی برخورد کنند.

پیام حضرت مسیح مهربانی و گذشت بود و کسانی که مدعی پیروی از حضرت مسیح هستند، این را باید در عمل و زندگی پیاده کنند. ما وقتی می گوئیم «بسم الله الرحمن الرحيم» یعنی رحمت برای همه مردم، چه مسلمان و کافر و اینکه با همه با رحمت و مهربانی رفتار شود. عده ای که به نام اسلام داعشی می شوند و انسان می کشند، مسلمان نیستند، چون اگر مسلمان بودند، آدم نمی کشتند. هیچ مجوزی برای تجاوز به حقوق دیگران در هیچ دینی وجود ندارد، بلکه اینها ساخته ذهنیت هایی است که آدم ها درست می کنند و مسیرهای خلافی که در پیش گرفته اند. ما با همه ادیان برادر و دوستیم و همه را از طرف خدا می دانیم و به همه آنها احترام می گذاریم. همه این ادیان در ایران، هم نماینده دارند و زندگی می کنند و هم حق و حقوق شان برجاست. هم اکنون هم با روندی که در کشور در پیش گرفته ایم، آنها می توانند در تمام سیاست ها و تصمیم گیری ها مشارکت و مداخله و به کشور کمک کنند.

با این حساب نمی توانیم اختلافی داشته باشیم، اختلاف زمانی است که کسی حرف ناحق و نادرستی را بگوید، هیچ دینی از پیروانش نپذیرفته است که حرف نادرست را بپذیرند. گفته اند حرف درست را بپذیرید، این حرف درست را از هر دینی هم بگویند قابل قبول است، حرف درست، درست است و من نمی توانم به عنوان مسلمان در برابر حرف درست بایستم. دستور بر این است که اگر کسی راه و حرف و مسیر درست را نشان داد، اطاعت کنم و آن را بپذیرم.

سوال بعدی بنده در ارتباط با تحولات اخیر در منطقه و تلاش آمریکایی ها برای بی ثباتی در مرزهای ایران است. دولت سوریه به رغم تلاش های ایران و روسیه و به خاطر امتناع مردم این کشور از دفاع از سرزمین شان سقوط کرد و به میدان جنگ و بی ثباتی تبدیل شده است. در ارمنستان و ترکیه نیز به رغم روابط خوب با ایران، اقدامات و دسیسه هایی علیه شما در حال شکل گیری است، این تحولات را چگونه ارزیابی می کنید و چه پیامدهایی می تواند برای آینده منطقه داشته باشد؟

بر مبنای همان بحثی که من پیش از این خدمت شما گفتم، دعوا بر سر حق و باطل و عدل و بی عدالتی است. وقتی حق گروه و قوم و جنسیت و جامعه ای نادیده گرفته شود و نسبت به آنها با بی انصافی و بی عدالتی رفتار شود، آنها هم نخواهند پذیرفت، حتی اگر ادعا شود که آدم خوبی هستیم و حق با ماست.

وظیفه ما به عنوان حاکمیت، به عنوان پدر، رئیس اداره یا حاکم این است که جایگاه هر کسی را بر اساس توانمندی اش، مستقل از دین و باور و اعتقادش به او بدهیم و او را در آن جایگاه بپذیریم. اگر توانستیم به اینجا برسیم، تصور می کنم دعوا و خونریزی از بین می رود. مشکل این است که فردی می خواهد بر پست و جایگاهی مالکیت یابد که حقش نیست، یا کسی حقش خورده شده و دعوا می کند و اینگونه است که دعوا ادامه می یابد.

یک مسئله تاریخی وجود دارد. کشورهای زیادی نیستند که سابقه امپراطوری در گذشته دارند، تعداد کشورهای کمی هستند، اما قطع به یقین ایران از جمله معدود کشورهای بزرگی است که سابقه تاریخی و طولانی مدت امپراطوری دارد. در حال حاضر برخی کشورها نظیر ترکیه به دنبال توسعه نفوذ خود هستند و می گویند باید به سمت احیای امپراطوری عثمانی حرکت کنیم. روسیه نیز خودش را به عنوان یک امپراطوری جدید تصور می کند. چین هم همین رفتار را دارد و در این زمینه با یکدیگر گفتگوهایی داریم، اما با آنهایی که به دنبال قلدری و زورگویی هستند و حق خودشان می دانند که دیگر کشورها را تحقیر کنند و ثروتشان را به غارت ببرند، چگونه باید برخورد کرد؟

ببینید امپراطوری ها زمانی سقوط کردند که ظلم کردند و حق و حقوق انسان ها را نادیده گرفتند و زمانی امپراطور ماندند که با مردم بر اساس انصاف و عدالت رفتار کردند. ما در تاریخ ایران می بینیم، کورش زمانی که امپراطوری داشت، هر جا را که فتح می کرد فرهنگ و ارزش ها و بزرگان آنجا را در سر جای خود مورد احترام قرار می داد. آنها را وادار نمی کرد که مثل خودش فکر کنند. چارچوب هایی بر اساس عدالت و انصاف آنجا حاکم می کرد تا جنگ و درگیری در منطقه رخ ندهد و تا زمانی که امپراطوری ها این نگاه را در حکومت داشتند، وجود داشتند، وقتی از این نگاه خارج می شدند، جنگ و درگیری و خونریزی و سقوط شکل می گرفت.

الان اگر کاری که در منطقه اتفاق می افتد، بازمهندسی است که توسط قدرت ها جهت نفوذ به خاورمیانه انجام می شود، به خاطر این است که ذخایر و نفت و گاز و معادن مختلفی در این منطقه وجود دارد، چرا اینها در آفریقا نمی جنگند و کاری به آنها ندارند؟ چون ذخایر اینجا آنجا نیست. برای اینکه به ذخایر خاورمیانه حکومت کنند و آن را غارت کنند، طبیعتاً مهندسی می کنند که جوامعی که اینجا وجود دارد، با هم دعوا کنند، تا آنها بتوانند کار خود را انجام دهد.

هنر ما می تواند این باشد که تلاش کنیم حق و حقوق یکدیگر را حفظ کنیم و به هم احترام بگذاریم و اجازه ندهیم که دیگران از این اختلافات و تشدید آن سوءاستفاده کنند. این روندی است که به نوع حاکمان کشورها بر می گردد و نگاهشان و نحوه تعاملی که با قدرت های منطقه و با قدرت های نفوذی دارند. الان چرا روسیه و ایران را تحریم کرده اند؟ چون این دو کشور نمی خواهند زیر بار این بازی بروند. طبیعتاً حداکثر فشار ممکن را می خواهند وارد کنند و در عین حال نمی توانند بگویند هدف اصلی شان از این فشارها چیست، به همین دلیل می گویند اینها تروریست هستند و ایران هراسی راه می اندازند. می گویند ایران به دنبال بمب هسته ای و موشک است. ما چه خطری هستیم؟ فقط می خواهیم آزاد بمانیم و آزاد زندگی کنیم و نمی خواهیم بازیچه دست کسانی باشیم که از آن سر دنیا آمده اند.

ما احساس می کنیم که کشور و منطقه را خودمان می توانیم اداره کنیم. ما به دنبال جنگ و خونریزی و ناآرامی نیستیم، اما آنها می خواهند در ذهن مردم دنیا این مسئله را تبلیغ و ایجاد کنند که ما می خواهیم بمب اتم درست کنیم و باعث ناامنی منطقه هستیم. ترورهای رژیم صهیونیستی و آمریکا در منطقه را جمع و با بقیه ترورها مقایسه کنند؛ اصلاً قابل مقایسه نیست!

آنها می کشند، مدعی دفاع از حقوق بشر هستند و آنها که با بمب و ترور می میرند تروریست معرفی می شوند؟ زن و بچه و مریض که کشته می شوند، تروریست هستند؟ این چه ذهنیتی است که نمایش اینها را می پذیرد و باور می کند؟

جمهوری اسلامی ایران به رغم تحریم های سنگین، پیشرفت های چشمگیری داشته و به عنوان مثال در بخش دفاعی و ساخت موشک و پهپاد به دستاوردهای قابل توجهی رسیده است. با توجه به این توانمندی ها، ایران تا چه میزان می تواند از خود دفاع کند؟

یک بحث، بحث اسلحه و موشک است، بحث مهم تر مردم هستند. اینها در این باور هستند که دارند تلاش می کنند که اختلافات داخلی ما را تشدید کنند، آن موقع اگر ما موشک هم داشته باشیم، دیگر به درد نمی خورد. وقتی که موشک نداشتیم، اما مردم همه با هم و در میدان بودند، عراق را تحریک کردند و همه هم کمک کردند که ایران را نابود کنند، حتی یک وجب از خاک ما را نتوانستند بگیرند. الان هم بیشترین تلاش اینها بر این است که اختلافات داخلی ما را تشدید کنند.

ما قادریم امکاناتی را درست کنیم که از خودمان دفاع کنیم. قصد حمله به هیچ کشوری نداشتیم و نداریم و نخواهیم داشت. ما از جنگ و خونریزی بدمان می آید. زمان زندگی محدود است و کلاً ۵۰ تا ۷۰ سال فرصت است. اگر دعوا نکنیم می توانیم این مقدار در صلح و امنیت زندگی کنیم. برای چه چیزی به جان هم افتاده ایم و سر چه چیزی یکدیگر را می کشیم و به خاک و سرزمین هم تجاوز می کنیم؟ می توانیم سرزمین خود را داشته باشیم و به هم کمک کنیم، انسان باشیم و انسانیت را پیاده کنیم، ولی متأسفانه این ذهنیت حاکم نیست.

ما برای دفاع از کشورمان، اگر وحدت را حفظ کنیم و با هم باشیم، موشک داشته باشیم یا نه، آنها قادر نخواهند بود ما را زمین گیر کنند، ولی در عین حال، توان نظامی خود را روز به روز تقویت می کنیم تا نتوانند به راحتی حتی هوس حمله به ما را در سر پروراند و مثل غزه ما را بمباران کنند و شخم بزنند و دنیا صدایش در نیاید.

گفتگو با رئیس جمهور پوتین را چگونه ارزیابی کردید و آیا احساس کردید که رفاقتی میان شما شکل گرفته است؟ در دوران معاصر بسیار مهم است که روابط شخصی میان رهبران ایجاد شود.

ما نگاه هایمان را به تدریج به هم نزدیک می کنیم و آن حسی که جناب پوتین در رابطه با موضع گیری اش در قبال یکجانبه گرایی دارد و معتقد است باید چندجانبه گرایی باشد، آن حس در ما و در کسانی که دنبال آزادی و استقلال خودشان هستند، روز به روز تقویت می شود. در نتیجه ما این احساس همراهی و نزدیکی را در باورهایمان حس می کنیم و با هم خواهیم بود.

برای هر فردی که در اتحاد شوروی زندگی کرده، فیلمی به نام تهران ۴۳، فیلم بسیار خاطره انگیزی است که بخش جالبی از تاریخ ما و شما در روند جنگ جهانی دوم را روایت می کند. آیا ما توانیم شما را در جشن پیروزی جنگ جهانی دوم در مسکو ببینیم؟

باید ببینم چه پیش بیاید، انشالله.

برای ما از لحاظ احساس و احترام، حضور و ادای احترام شما به یادمان سربازان گمنام ما، بسیار با اهمیت بود، به ویژه اینکه سربازان روسی در سوریه شانه به شانه سربازان ایرانی علیه تروریسم جنگیدند، آیا احتمال دارد در آینده هم همکاری های فنی و نظامی دو کشور ادامه پیدا کند؟

ما هر وقت حاکمیت هر کشوری اراده کند و بخواهد می توانیم برای اقامه و برپایی عدالت و انصاف و حق با هم همکاری کنیم. سربازان دژهای محکم یک جامعه هستند، وقتی آن سربازان و نظامیان ذهنیتشان خراب شد و باورهایشان شکست، به همین راحتی که شما در سوریه دیدید، آن جامعه شکست می خورد. آن نیروهای نظامی و سربازان گمنام بودند که کشورها را حفظ کردند و امنیت را در آن کشورها بیمه کردند.

متأسفانه در سوریه آن سربازان باورهایشان از درون خالی شد و آن دژ محکم از درون خالی شد و در نتیجه به این گرفتاری رسیدند. امیدوارم دوباره سوریه خودش را پیدا کند و تمامیت ارضی خود را حفظ کند و همه کسانی که آنجا زندگی می کنند، بتوانند در سرنوشت خودشان مداخله کنند و شریک باشند.

اجازه بدهید یکبار دیگر ببرسم، همکاری های فنی و نظامی میان ایران و روسیه در آینده به چه صورت ادامه خواهد داشت؟

طبیعتاً در تمام زمینه هایی که می توانیم از نظر دفاعی و امنیتی همکاری کنیم، تلاش خواهیم کرد، این همکاری ها را داشته باشیم، برای اینکه بتوانیم از خودمان دفاع کنیم و آنها نتوانند به همین راحتی هر وقت دلشان خواست بیایند و هر کاری دلشان خواست انجام بدهند و بروند.

باید همکاری کنیم که این باور از ذهن آنها بیرون برود که می توانند بمباران کنند و هیچ اتفاقی نخواهد افتاد. چیزی که در غزه اتفاق افتاد وحشیگری و بربریتی بود که در طول تاریخ دیده نشده است. در طول تاریخ با شمشیر آدم ها را می کشتند و الان با ابزار قدرتمندی که می تواند یک جمعیت وسیع بی گناه و با گناه را با هم قتل عام کند، آنجا به نمایش گذاشتند و دنیا و اروپا و آمریکا، این را دید و اینها را مسلح کرد و از جنایات شان دفاع کرد که این قابل قبول نبود.

تشکر می کنم جناب آقای رئیس جمهور و ممنونم از شما.

خواهش می کنم و آرزوی توفیق برای شما داریم.